

ת"פ 28727/08/22 - מדינת ישראל נגד מחמד הנדי, אדהם הנדי, מג'ד הנדי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28727-08-22 מדינת ישראל נ' הנדי ואח'

בפני	כבוד השופט אלעזר נחלון
מאשימה (משיבה)	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים (עותרים)	1. מחמד הנדי 2. אדהם הנדי 3. מג'ד הנדי (עציר)
בשם המאשימה (המשיבה):	עו"ד שירה נתן
בשם הנאשמים (העותרים):	עו"ד רמי עותמאן

החלטה

א. כללי

1. לפני עתירת הנאשמים לגילוי ראייה חסויה, מכוח סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות).

ב. רקע עובדתי ודיוני תמציתי

2. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של חבלה חמורה בכוונה מחמירה, נשיאת והחזקת נשק, ירי מנשק חם, וכן שיבוש מהלכי משפט.

3. על פי הנטען בכתב האישום, בתמצית, בעקבות עימות מילולי בין המתלונן לבין בנו של נאשם 2, על רקע אופן נהיגתו של הבן בטרקטורון, הגיעו הנאשמים סמוך לבית המתלונן כשכל אחד מהם חמוש בנשק שאותו החזיקו שלא כדין: נאשמים 1 ו-3 היו חמושים באקדחים, ונאשם 2 ברובה. עם יציאת המתלונן מביתו ריסס נאשם 3 גז חריף לכיוונו, ושלושת הנאשמים ירו לעברו מטווח קצר כשהם מכוונים בעיקר לרגליו. המתלונן נפל ארצה והנאשמים המשיכו לירות לעברו. אביו של המתלונן נזעק כדי לסייע לו, אולם נאשם 2 כיוון לעברו את הרובה ואיים עליו כי אם יתקרב יירה בו. רק לאחר שהגיעו למקום אנשים נוספים הפסיקו הנאשמים את הירי ונמלטו. המתלונן נפצע פצעים חמורים, כמפורט בכתב האישום, ואושפז בבית חולים למשך למעלה מחודשיים וחצי.

4. ביום 15.11.22 נחתמה תעודה בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטרס ציבורי חשוב. במסגרת התעודה הוטל חיסיון, בין היתר, על כל מידע שיש בו כדי לגלות זהות מקורות מידע של משטרת ישראל, שיטות הפעלתם, יכולות ואמצעים טכניים של המשטרה וכן נהלי עבודה ודרכי איסוף המידע. באופן ספציפי הוטל חיסיון על כל מידע שיש בו כדי לגלות את זהות מי שמסרו מידע המתועד בשישה דו"חות ידיעה, לרבות מועדי מסירת המידע, אם כי המידע הכלול

בדו"חות נמסר לנאשמים במלואו, ובאחד מהדוחות נמסר גם מועד מסירתו. כמו כן הוטל חיסיון על מלוא תוכנו של מידע המצוי בדו"ח ידיעה מסוים ועל זהות מקור המידע ומועד מסירתו (דו"ח המסתיים בספרות 136). הוטל גם חיסיון על תוכן חומרי חקירה מסוימים, הכל כפי שפורט בתעודה.

ג. עיקרי הטענות

5. הנאשמים עותרים לגלות את התוכן המלא של דו"ח הידיעה שנותר חסוי, וכן את זהות מוסרי המידע הכלול בששת דו"חות הידיעה שתוכנם נמסר להם ומועדי מסירתו.

6. הנאשמים טוענים כי בעקבות עימות עם בנו הקטין של נאשם 2 הם הגיעו לבית המתלון לצורך יישוב המחלוקת, בלא שהיו חמושים בכלי נשק כלשהם. בשלב מסוים ולאחר שהמפגש התלהט הגיעו למקום קרובי משפחה של המתלון כשהם חמושים, ואף המתלון אחז ברובה מסוג M-16. כתוצאה מירי תועה המתלון נפגע, ורק לאחר מכן חטף מידו מי מן הנאשמים את הרובה שבו אחז.

7. בעתירה הכתובה טענו הנאשמים כי יש לחשוף את זהות מוסרי המידע ועיתוי מסירתו כדי שניתן יהיה לחוקרם על דוכן העדים ולהכריע בשאלות העובדתיות השנויות במחלוקת, ובכללן: מקור כלי הנשק ששימשו באירוע; זהות המשתמשים בהם; זהות הנוכחים במקום; ועוד. בנוגע לאחד מדו"חות הידיעה (המסתיים בספרות 125) טענו הנאשמים כי הוא יכול לתמוך בגרסתם שבתחילה ביקרו את משפחת המתלון לצורך בירור ויישוב הסכסוך. הנאשמים העלו טענות נוספות כמפורט בעתירה.

8. במסגרת הדיון הוסיפו הנאשמים טענות, וחידדו טענות שהעלו בכתב. הנאשמים טענו בין היתר כי "חשוב לדעת את הזהות של אותם מוסרי ידיעה כדי שבית המשפט יבין את המשקל שלה", וכשנשאלו מדוע הדבר רלוונטי אם דו"חות הידיעה ממילא אינם משמשים ראיה הבהירו כי ככל שיתברר שמוסרי המידע קשורים במתלון וככל שיתברר שעיתוי מסירת המידע הוא מאוחר, הדבר ילמד על ניסיון המתלון ומי מטעמו להפילם בעקיפין באמצעות מסירת מידע מודיעיני. הנאשמים התייחסו בפירוט לדו"חות ידיעה מסוימים, והסבירו מדוע לשיטתם הם מלמדים על ניסיון הפללה כנטען (דו"חות ידיעה המסתיימים בספרות 495, 701, 802). כמו כן טענו הנאשמים כי דו"חות ידיעה מסוימים מחזקים את גרסתם (דו"חות המסתיימים בספרות 802, 753, 764, 125).

9. המאשימה טוענת כי אין עילה לקבלת העתירה וכי ההשערה שהמתלון ומי מטעמו פעלו בדרך עקיפה להפיל את הנאשמים באמצעות מידע מודיעיני אינה סבירה. במסגרת חלק הדיון שנערך במעמד צד אחד הציגה המאשימה לעיוני את הראיות החסויות ומסרה הסברים נוספים.

ד. דיון והכרעה

10. סעיף 45 לפקודת הראיות קובע "חסיון לטובת הציבור" בנוגע לראיה שלגביה הוציא שר תעודה שלפיה מסירתה "עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב". עם זאת, בית משפט מוסמך להורות על גילוי הראיה, ובנוגע להליך פלילי נקבע בסעיף כי הראיה תגולה כאשר היא "עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם".

11. הנה כי כן, המקרה הראשון שבו יש להורות על גילוי הראיה בהליך פלילי הוא אם היא חיונית להגנת הנאשם. בעניין זה נקבע כי המבחן הוא מבחן "הפוטנציאל המזכה", היינו אם הראיה החסויה היא בעלת פוטנציאל

לעורר ספק סביר באשמתו של הנאשם (ראו בש"פ 199/21 יוגב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (2.3.2021)). [1] במצב זה יש לגלות את הראיה לנאשם ללא תנאי, וככל שהמאשימה מבקשת להימנע מכך היא רשאית לחזור בה מכתב האישום. המקרה השני הוא כאשר הראיה אינה חיונית להגנת הנאשם, שאז יש לגלותה בהתקיים שני תנאים: הראשון הוא כי היא עשויה להועיל להגנת הנאשם, והשני הוא כי מידת התועלת להגנת הנאשם עולה על החשיבות שבאי הגילוי (ראו למשל ע"פ 5033/19 מדינת ישראל נ' אבו חדיר (19.8.2019)).

12. השיקולים שעל בית המשפט לשקול בהכרעה בעניין זה הם מגוונים. בין היתר יש לשקול "את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט" (סעיף 46(א) לפקודת הראיות).

13. על יסוד תשתית נורמטיבית זו, אתיחס לראשיה השונים של העתירה.

ד(1) הסרת החיסיון על זהות מוסרי המידע שבדו"חות הידיעה שתוכנם גולה

14. האינטרס הציבורי שבהגנה על זהותם של מקורות הוא ברור, וקיים גם אינטרס קונקרטי לשמירה על בטחונם של המקורות בהליך שכאן (ראו יצחק עמית, חסיונות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי 758 ובאסמכתאות שם (2021)).

15. לאחר עיון בתוכן דו"חות הידיעה שגולה לנאשמים, ושמיעת הסברי המאשימה בנוגע לזהות מוסרי המידע ונסיבות מסירתו, ספק רב בעיני אם יש תועלת כלשהי להגנת הנאשמים בגילוי זהות מוסרי המידע שבדו"חות ידיעה המסתיימים בספרות 701, 753, 802, 495 ו-125. בהקשר זה אציין גם כי כבר מנוסחו של דו"ח ידיעה 753 עצמו עולה שמדובר בהתייחסות לשמועות (וראו: ע"פ 5033/19 מדינת ישראל נ' אבו חדיר, פסקאות 20-21 (19.8.2019)). כמו כן כבר מתוכן דו"ח ידיעה 495 עולה כי מדובר על אירוע נפרד שאינו קשור לאירוע מושא כתב האישום.

16. לא ניתן לשלול את האפשרות שלנאשמים עשויה לצמוח תועלת מסוימת מן האפשרות לחקור את מוסר המידע שבדו"ח ידיעה 764. אלא שגם אם קיימת תועלת פוטנציאלית כאמור הרי שלעת הזו נראה שהיא מוגבלת ביותר, ובכל מקרה אינה עולה על החשיבות שבשמירה על זהות מוסר המידע חסויה (ראו גם שם, פסקה 22). אין בכך כדי למנוע לשוב ולהידרש לעניין בהמשך ההליך, ככל שיתברר שהמצב הראייתי המעודכן משליך על המסקנה בעניין זה.

ד(2) הסרת החיסיון על מועדי מסירת המידע שבדו"חות הידיעה שתוכנם גולה

17. נוכח הסברי המאשימה, קיים חשש שגילוי המועדים המדויקים של מסירת המידע יביא בעקיפין לגילוי זהות מוסריו. כמו כן לאור ההסברים שקיבלתי, ספק רב אם המועדים יוכלו להועיל להגנת הנאשמים באופן כלשהו, לרבות בראי טענותיהם כפי שהועלו בעתירה הכתובה ובדיון.

18. עם זאת, למען הזהירות, המלצתי למאשימה להסכים לגלות את תאריך מסירת המידע שבדו"ח ידיעה המסתיים בספרות 764, וכן לגלות לגבי כל אחד מדו"חות ידיעה המסתיימים בספרות 136, 701, 802 ו-753 האם המידע נמסר בסמוך לאירוע כתב האישום אם לאו (עיתוי מסירת המידע שבדו"ח ידיעה המסתיים בספרות 495 גולה לנאשמים ממילא). המאשימה הסכימה להמלצה, ולפיכך אני מורה כי המידע האמור יגולה עד ליום 15.1.23.

ד(3) הסרת החיסיון על תוכן דו"ח ידיעה 136 ועל זהות מוסר המידע שבו

19. סבורני כי תוכן ידיעה 136 עשוי להועיל להגנת הנאשמים או מי מהם, וכך גם האפשרות לחקור את מוסר המידע שבדו"ח. עם זאת, לעת הזו איני סבור כי התועלת להגנת הנאשמים או מי מהם היא גבוהה, ובכל מקרה היא אינה עולה על החשיבות שבאי גילוי מידע זה. אין בכך כדי למנוע לשוב ולהידרש לעניין בהמשך ההליך, ככל שיתברר שהמצב הראייתי המעודכן משליך על המסקנה לגביו.

ה. סיכום

20. אני מורה אפוא כי המאשימה תמסור את המידע בהתאם לפיסקה 18 לעיל וזאת עד ליום 15.1.23. יתר חלקי העתירה נדחים לעת הזו.

21. המזכירות מתבקשת להמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

[1] למען הדיוק יצוין כי פסק הדין התייחס לסעיף 44 לפקודת הראיות, שעניינו "חיסיון לטובת המדינה". עם זאת, מסגרת שיקול הדעת בהחלטה בדבר גילוי ראיה חסויה מכוח אותו סעיף דומה למסגרת שיקול הדעת בדבר גילוי ראיה חסויה מכוח סעיף 45 לפקודה, שהוא כאמור הרלוונטי לעתירה שכאן.